Optymalizacja procesu elektroprzędzenia nanowłókien polimerowych

Diana Lamparska

W jakim celu optymalizujemy proces?

- Kontrola morfologii otrzymywanych włókien (porowatość, defekty – ważne dla potencjalnych zastosowań, np. rusztowania komórkowe w biomedycynie)
- Kontrola wymiarów otrzymywanych włókien średnica (jak najcieńsze włókna – do symulacji przepływów łańcuchów białkowych; odpowiednia średnica dla wzrostu komórek)
- Kontrola powierzchni pokrycia targetu włóknami (ogniskowanie lub jak największy obszar pokrywany w możliwie krótkim czasie)
- Sterowanie ułożeniem włókien na targecie (włókna równoległe w celu ułatwienia cięcia włókien do badań przepływów krótkich odcinków w mikrokanałach)

Jakie parametry optymalizujemy?

- 1. Masa cząsteczkowa, architerktura cząsteczki polimeru
- Właściwości roztworu (lepkość, przewodność, napięcie powierzchniowe)
- 3. Stężenie polimeru w roztworze
- 4. Skład roztworu (rodzaj rozpuszczalnika, dodatkowa zawartość elektrolitu)
- 5. Potencjał elektryczny między dyszą a targetem
- 6. Prędkość podawania roztworu
- 7. Odległość między dyszą i powierzchnią targetu
- 8. Charakter i kształt targetu

12. Warunki zewnętrzne

(temperatura otoczenia, wilgotność powietrza)

 9. Kąt rozwarcia stożka Taylora
10. Długość odcinka prostego
11. Natężenie prądu przepływającego przez układ

Jakich informacji oczekujemy?

- Wpływ parametrów układu na kąt rozwarcia stożka Taylora
- Wpływ charakteru targetu na strukturę i ułożenie włókien

Rodzaje stosowanych targetów

Układ standardowy

Metalowy pręt

Obracający się walec

Dodatkowy pierścień o niezależnym źródle napięcia

Dodatkowy walec z folii drukarskiej

Powierzchnia wody

Układ standardowy

- mikroskopowe szkiełko nakrywkowe, umieszczone na uziemionym rusztowaniu z krzyżujących się drutów
- optymalna odległość: 15 cm od wylotu z dyszy
- pozwala na w miarę równomierne pokrycie szkiełka włóknami

Metalowy pręt o przekroju kołowym

- dodatkowe skoncentrowanie włókien na obszarze szkiełka znajdującym się bezpośrednio nad metalową powierzchnią pręta
- Bezpośrednio nad prętem uzyskuje się gęstą sieć włókien
- pozostałe obszary szkiełka pokrywane są włóknami w bardzo nieznacznym stopniu

Ruchomy target – obracający się walec

- możliwość przesuwania walca względem dyszy
- pozwala na równomierne pokrycie powierzchni folii
- uzyskiwanie możliwie pojedynczej warstwy włókien

Układ równoległych drutów

otrzymywanie włókien równoległych

- uzyskanie sieci równoległych włókien
- znaczne ułatwienie cięcia włókien
- możliwość otrzymania odcinków o powtarzalnej, kontrolowanej długości
- do badania przepływów w mikrokanałach weryfykacja symulacji numerycznych przepływów łańcuchów białkowych

A. Motion of single fibers

The motion of a single fiber strand in Poiseuille flow shows a generic behavior. Independently of the initial config-In the motion of a single from stando in r obscular now single convex generic convexor, independence or the intrast comp-uration, it fairly rapidly (doponding on its length and degree of entanglement), situalitiens out along the streamlines. It then begins a flipping or turbiling motion, which is almost periodic. Almost, not exactly, because the fiber has a tendency to migrate toward or away from the wall, moving through areas of different flow velocities. The direction of tensency to migrate oward or away iron the wan, moving through areas of dimension now vecencies. The dimension of migration will be discussed further on. Due to this generic behavior we will in this report concentrate on the analysis of the motion of fibers, which initially are aligned with the flow. Fig. 3 and 4 show several typical snapshots of the evolution of a single fiber (top to bottom). In both cases the

FIG. 3: Flipping/tumbling motion of a fiber. Characteristic ways of flipping, from top to bottom: initial fiber position (z = 15), symmetric flip, semi-symmetric flip (head and tail both fold, but in an asymmetric way), head flip (only head folds).

fiber is aligned with the flow in the initial configuration but with different distance from the wall. Notice, that at near is aligned with the flow in the initial configuration but with dimension instance from the wait. Notice, that at z = 15 (Fig. 3) the flopping motion is different from that observed, when the flow is set initially at z = 20 (Fig. 4). In general we have observed a tendency for flows being closer to the wall to initiate its flip-over from the head, while flows moving farther sweap from the wall, to flip once beginning from the head (bending it into areas of slower flow), once beginning from the tail (bending it into areas of faster flow). There is also an intermediate region, where symmetric (head and tail) or semi-symmetric flips occur.

B. Dependence on initial position within the channel

The analysis of the dependence of fiber dynamics on the initial position within the channel was performed for a fiber with N = 20 segments and a stiffness given by A = 0.5. To quantify the change of position of the fiber in time,

Krzysztof Sadlej, Eligiusz Wajnryb, and Maria L. Ekiel-Jeżewska Movement of fibers in a channel flow, model numeryczny

Dodatkowy walec skupiający strugę włókien

- walec z folii drukarskiej
- odpychanie elektrostatyczne strugi włókien skupienie wiązki
- zmienne: wysokość i promień walca
 - odległość wylotu z dyszy od dolnej krawędzi walca
- stałe: odległość wylotu z dyszy od targetu szybkość podawania roztworu
- mierzone: kąt rozwarcia stożka długość odcinka prostego

Bez dodatkowego walca: 60-70° Możliwość zmiejszenia wartości kąta ponad 3x (poniżej 20°)

Optymalizacja geometrii układu elektrod i pola elektrycznego

dodatkowy pierścień, podłączony do niezależnego źródła napięcia

zmienne: położenie pierścienia względem poziomu wylotu z dyszy średnica pierścienia napięcie pierścienia
stałe: odległość wylotu z dyszy od targetu szybkość podawania roztworu
mierzone: kąt rozwarcia stożka długość odcinka prostego

🗢 8kV

Wykres zależności kąta rozwarcia stożka od napięcia dyszy dla trzech róznych wartości napięcia pierścienia

Wykres zależności wielkości kąta rozwarcia stożka od napięcia pierścienia przy różnych położeniach pierścienia względem dyszy 🖷 Brak Kąt [st] 🗢 0cm ✓ 5cm 4 10cm Napięcie pierścienia [kV]

Wykres zależności długości odcinka prostego od napięcia targetu

Wykres zależności długości odcinka prostego od napięcia pierścienia przy różnych położeniach pierścienia względem dyszy

Wnioski

- ze wzrostem napięcia przyłożonego do dyszy wzrasta długość odcinka prostego
- ze wzrostem napięcia przyłożonego do dyszy maleje wartość kąta rozwarcia stożka Taylora
- przy stałym napięciu przyłożonym do dyszy, ze wzrostem napięcia przyłożonego do pierścienia długość odcinka prostego rośnie
- przy stałym napięciu przyłożonym do dyszy, ze wzrostem napięcia przyłożonego do pierścienia wartość kąta rozwarcia stożka Taylora maleje
- włókna otrzymane w procesie przędzenia przy napięciach ujemnych są cieńsze niż włókna przędzone przy napięciu dodatnim, równym co do modułu napięciu ujemnemu

Symulacje pola elektrycznego

Symulacje pola elektrycznego

Przędzenie na powierzchnię wody

- Przędzenie bezpośrednio na powierzchnię wody
- Dodatkowe mieszanie na mieszadle magnetycznym

Roztwory: PCL/PEOX w CHCl₃ – PEOX częściowo wymywany przez wodę
PLLA w CHCl₃/DMF – całkowicie nierozpuszczalny w wodzie

- Błoniaste struktury o regularnym kształcie i "porowatej" powierzchni. Nie przepuszczalne dla wody.
- Wielkości "porów" odległości między włóknami sterowane ilością warstw (czasem przędzenia)
- Potencjalne zastosowanie: jako filtry lub membrany
- Trwają badania dyfuzji przez błonę z włókien

Średnice włókien: 0,3 – 5 μ m

Badania wykonane przez Dorotę Kołbuk (Zakład Teorii Ośrodków Ciągłych) na Wydziale Inżynierii Materiałowej PW

Próby wytrzymałości

Maszyna wytrzymałościowa: MTS Tytron 250

Stała prędkość rozciągania: 4 mm/min

Wymiary próbek: 6 x 40 mm

Badania wykonane przez Dorotę Kołbuk (Zakład Teorii Ośrodków Ciągłych) na Wydziale Inżynierii Materiałowej PW

Wyniki prób wytrzymałościowych

Przebadano 5 próbek o wymiarach 6 x 40 mm

	Naprężenie max [MPa]	Moduł Younga [MPa]
1	1,14	18,4
2	1,47	21,5
3	1,27	18,0
4	1,42	21,1
5	1,28	17,9
śr.	1,32	19,4

Table 1

Comparison of selected material properties of electrospun scaffolds to biological tissues. Values given for DNA scaffold are averaged from all samples (n = 24). DNA/polymer composite scaffolds have mechanical properties that approximate those of skin and cartilage

-	DNA scaffold	Bone [22]	Skin [30]	Cartilage [30]
Elastic modulus	35 MPa	1-20 GPa	15–150 MPa	130 MPa
Ultimate strength	3.3 MPa	53–133 MPa	5–30 MPa	19 MPa
Ultimate strain (%)	45	3-5	35-115	20-120

Badania wykonane przez Dorotę Kołbuk (Zakład Teorii Ośrodków Ciągłych) na Wydziale Inżynierii Materiałowej PW

Przędzenie z roztworu z dodatkiem elektrolitu

Roztwór 3% PEOX w 40% EtOH

Wykres zależności kąta rozwarcia stożka od napięcia dyszy dla różnych soli (roztwory 40% EtOH)

l	sól	c [mol/L] S [µS/cm]	E [kV]	Φ [deg]	d [mm]
	-	0,0	10	71	66
		17.1	15	63	47,19
			20	59	8,51
>		0,01	10	8 7	265
	NaCl	399	15	63	380 🥏
			20	53	467
	NaCl	0,02	10	61	245
		540	15	59	346
			20	50	425
		0,01	10	70	342
	LiCI	281	15	48	402
			20	39	362
	LiCl	0,02	10	71	228
		400	15	63	104
			20	69	180
		0,01	10	75	325
	NH4CI	458	15	64	326
			20	59	337
	NH4CI	0,02	10	84	240
		906	15	71	305
			20	60	311

Fotografie SEM włókien PEOX z dodatkiem soli:

Roztwór 3% PEOX w MeOH

sól	c [mol/L] S [μS/cm]	E [kV]	l [nA]	Φ [deg]	d [mm]
	0,0	5	30	78,333	66
	11,43333	10	90	75	47,19
		15	650	35	8,51
	0,1	5	60	66,667	14,41
NaBr	385	10	394	103,33	17,93
		15	1680	71,667	0
NaBr	0,05	5	45	90	10,45
	204	10	295	91,667	21,01
		15	840	53,333	4,4
	0,1	5	55	106,67	13,53
KBr	377	10	338	88,333	17,82
		15	1045	55	16,72
	0,05	5	48	96,667	24,2
KBr	195	10	276	61,667	10,12
		15	770	60	11,88
LiBr	0,1	5	75	128,33	6,83
	820	10	660	118,33	4,44
		15	1690	51,66	0
	0,05	5	50	93,333	17,27
LiBr	428	10	360	60	29,7
		15	1080	38,333	0

Fotografie SEM włókien PEOX z dodatkiem soli:

KBr

Fig. 4 Simulated jet paths at $U_{\rm F}=10$ kV (upper row) and 15 kV (bottom row), for two charge dominies 10 C/m^2 (left) and 20 C/m^2 (right).

on Figure 4. As we may find the model is unable to predict initial straight part of the jet. Hence we may only compare geometry of the spiral cone. We may conclude that higher charge density evidently increases amplitude of the jet sweeps. It is only partly consistent with the experimental findings (compare Table 1), where the cone angle first increases for lower sail concentrations but again decreases for higher values. Obviously, secondary effects due to the salt-polymer interactions may play a role for higher concentrations.

IUTAM Symposium on Modeling Nanomaterials and Nanosystems, Aalborg, Dania, 19-22 maja 2008

Planowane eksperymenty:

Electrospinning z wielu dysz jednocześnie (zwiększenie wydajności procesu)

DZIĘKUJĘ

UWAGĘ